

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan sairausvakuutuksen menojen kasvun hidastamiseksi tarkistettaviksi sairausvakuutuslain mukaisen päivä- ja äitiysrahan tasoa ja vakuutetun itsensä suoritettavaa osuutta tutkimus-, hoito-, lääke- ja matkakustannuksista. Lisäksi ehdotetaan muutettaviksi valtion osuutta päivä- ja äitiysrahoista ja kumottaviksi säännökset, joiden mukaan kansaneläkelaitos suorittaa kunnille korvausta terveyskeskuksen toimesta annetun sairaanhoidon kustannuksista lukuunottamatta sairaankuljetuksen

korvaamista koskevia säännöksiä. Sairausvakuutuslakiin ehdotetaan otettaviksi myös säännökset, joiden mukaan kansaneläkelaitoksen tehtävänä olisi erillisen määrärahan puitteissa tukea sairaan lapsen hoitoa ja kuntoutusta siten kuin valtioneuvos päättää.

Muutokset on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1983 alusta.

Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1983.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Päivä- ja äitiysrahan tason muuttaminen

Sairausvakuutuslain (364/63) 16 §:n mukaan päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäiväraha 27,50 markkaa lisättyä 30 prosentilla viimeksi toimeenpannussa verotuksessa todettujen vakuutetun työtulojen kolmasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmasosasta. Samat säännökset koskevat äitiysrahaa, jota suoritetaan 258 arkipäivältä. Sairausvakuutuslain muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (471/81) voimaantulosäännöksen mukaan äitiysrahan määrä 100 ensimmäisen arkipäivän jälkeen lasketaan kuitenkin maaliskuun loppuun 1983 siten, että 16 §:ssä mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70.

Sairausvakuutuksen menojen kasvun hidastamiseksi ehdotetaan, että äitiysrahan suuruus 100 arkipäivän jälkeiseltä ajalta määrättäisiin edelleen vuoden 1983 loppuun soveltamalla 80 prosentin sijasta prosenttilukua 70. Niin ikään nykyisessä taloudellisessa tilanteessa on välttämätöntä alentaa osittain päivä- ja äitiysrahojen

tasoa. Sosiaalipoliittisesti tarkoituksenmukaista olisi, että alentaminen kohdistettaisiin suurimpiin päivä- ja äitiysrahoihin. Tämän vuoksi ehdotetaan sairausvakuutuslain 16 §:ää muutettavaksi siten, että päiväraha määrättäisiin muutoin voimassa olevien säännösten mukaan paitsi, että työtulojen ylittäessä 72 000 markkaa, ylittävältä osalta lisättäisiin päivärahaan 50 prosenttia ylittävän osan kolmasosasta. Sairausvakuutuslain 76 §:n mukaan edellä mainittuja markkamääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen palkkaindeksin mukaan, joka vuositain vahvistetaan työntekijäin eläkelain soveltamista varten. Vastaava muutos ehdotetaan tehtäväksi sairausvakuutuslain 23 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään isälle suoritettavan äitiysrahan määrästä.

1.2. Vakuutetun omavastuuosuuden tarkistaminen

Sairausvakuutuslain 8 §:n 1 momentin mukaan vakuutetulla on oikeus saada lääkärin samalla kertaa määräämästä tutkimuksesta ja hoidosta johtuvista kustannuksista korvausta kol-

me neljännestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 11 markkaa. Saman lain 9 §:n mukaan korvataan lääkärin määräämistä lääkkeitä puolet 11 markkaa ylittävältä osalta kutakin ostokertaa kohti. Lääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön käynnistä potilaan luona johtuvat matkakustannukset korvataan 10 §:n 1 momentin mukaan kokonaan vakuutetulle siltä osin kuin ne yhteen suuntaan tapahtuvaa matkaa kohti ylittävät 7,50 markkaa. Sama koskee vakuutetun lääkärissä, sairaanhoidolaitoksessa, laboratorio- tai röntgenlaitoksessa tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luona käynnistä aiheutuneiden matkakustannusten korvaamista.

Rahan arvon alentuessa näiden kiinteiden omavastuuosuuksien määriä on tarkistettava. Omavastuuosuuksia olisi korotettava kuluttajahintaindeksin arvioitua nousua vastaavasti eli tutkimus-, hoito- ja lääkekustannusten osalta noin 50 prosentilla sekä matkakustannusten osalta 60 prosentilla. Korvauskäytännön kannalta on kuitenkin välttämätöntä, että omavastuut määriteltäisiin täysiksi markkoiksi. Näin ollen sairausvakuutuslain mukaisia omavastuuosuuksia ehdotetaan korotettaviksi tutkimus- ja hoitokustannusten osalta 17 markkaan ja lääkkeiden osalta samoin 17 markkaan sekä matkakustannusten osalta 12 markkaan.

Hallituksen tarkoituksena on vuosittain tarkistaa edellä mainittuja vakuutetun kiinteitä omavastuuosuuksia rahan arvon muutosten johdosta.

1.3. Terveyskeskuksen järjestämän sairaanhoidon korvaaminen

Kuluvan vuoden alusta voimaan tulleen päivärahauudistuksen siirtymäkaudella eri osapuolen etuuksien ja kustannusten lisäysten tasapainottamiseksi kansaneläkelaitoksen terveystieteiden sairaanhoidosta maksamia korvauksia alennettiin siten, että ne uudistuksen voimaantulon jälkeisen kolmen vuoden aikana ovat 26 prosenttia ja seuraavien neljän vuoden aikana 12 prosenttia aikaisemman lainsäädännön mukaan muutoin määräytyvistä korvauksista. Vuoden 1988 jälkeen korvaukset poistuvat kokonaan. Valtiontaloudellisista syistä sanottuun tavoitteeseen, korvausten lakkauttamiseen, olisi päästävä arvioitua nopeammin. Tämän vuoksi esitetään, että sairausvakuutuslain muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain

(471/81) voimaantulosäännöksessä olevat säännökset kansaneläkelaitoksen terveystieteiden suorittamista korvauksista kumottaisiin vuoden 1983 alusta lukien.

1.4. Valtion osuus päivä- ja äitiysrahoista

Sairausvakuutuslain 59 §:n 2 momentin mukaan valtio suorittaa 15 prosenttia päivä- ja äitiysrahoista. Tämän lisäksi valtiolla on velvollisuus tarvittaessa lisäosuudella turvata sairausvakuutusrahaston maksuvalmius.

Valtiontaloudellisista syistä valtion osuutta päivä- ja äitiysrahoista olisi alennettava. Alentamisen tekee mahdolliseksi edellä ehdotetut toimenpiteet sairausvakuutuksen menojen kasvun hidastamiseksi ja työnantajan sairausvakuutusmaksun korottaminen, josta annetaan erillinen esitys.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan sairausvakuutuslain 59 §:n 2 momenttia muutettavaksi siten, että valtio suorittaisi 13 prosenttia päivä- ja äitiysrahoista.

1.5. Sairaalan lapsen hoidon ja kuntoutuksen tukeminen

Voimassa olevaan sairausvakuutuslakiin ei sisälly säännöksiä siitä, miten lapsen sairaudesta tai kuntoutuksesta vanhemmille aiheutuvaa ansionmenetystä voitaisiin korvata. Hallitus pitää tärkeänä, että sanottua puutetta ryhdyttäisiin korjaamaan. Sen vuoksi hallitus on varannut valtion tulo- ja menoarvioesityksessä vuodelle 1983 sanottua tarkoitusta varten 10 miljoonan markan määrärahan. Järjestelystä olisi säädettävä siten, että sitä voitaisiin saatavien kokeusten perusteella myöhemmin joustavasti kehittää. Tämän vuoksi ehdotetaan, että sairausvakuutuslakiin lisättäisiin uusi 76 b §, jonka mukaan kansaneläkelaitoksen tehtävänä olisi valtion tulo- ja menoarvion rajoissa tukea sairaalan lapsen hoitoa ja kuntoutusta siten kuin valtioneuvosto tarkemmin määrää.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset ja voimaantulo

Päivä- ja äitiysrahan tason alentaminen ja äitiysrahan korotuksen lykkäminen 100 arkipäivän jälkeiseltä ajalta päivärahan suuruisiksi vähentäisi kansaneläkelaitoksen menoja vuonna 1983 yhteensä 120 miljoonaa markkaa. Vakuu-

tetun omavastuun korottaminen vähentäisi puolestaan kansaneläkelaitoksen menoja sanottuna vuonna lääkkeiden osalta arviolta 33 miljoonaa markkaa, tutkimus- ja hoitokustannusten osalta 6 miljoonaa markkaa ja matkakustannusten osalta 21 miljoonaa markkaa. Terveyskeskusten toimesta annetun sairaanhoidon kustannusten korvaamisen lopettaminen vähentäisi kansaneläkelaitoksen menoja arviolta 102 miljoonaa markkaa. Kansaneläkelaitoksen menot vähenisi-

vät ensi vuonna yhteensä 282 miljoonaa markkaa. Valtion osuuden muuttaminen päivä- ja äitiysrahoista 15 prosentista 13 prosenttiin vähentäisi valtion menoja ensi vuonna arviolta 56 miljoonaa markkaa.

Muutokset on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1983 alusta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 8 §:n 1 momentti, 9 §, 10 §:n 1 momentti, 16 §, 23 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti ja 9 § 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1079/78), 10 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1087/77), 16 §, 23 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä

lisätään lakiin uusi 76 b § seuraavasti:

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitusta lääkärin samalla kertaa määräämästä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljänestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 17 markkaa. Sama olkoon laki, jos lääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Asetuksella säädetään, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuista lääkkeistä korvataan puolet 17 markkaa ylittävältä osalta kutakin ostokertaa kohti. Vaikeaa ja pitkäaikaista sairautta varten tarvittavat välttämättömät lääkkeet korvataan kuitenkin kokonaan siinä laajuudessa kuin valtioneuvoston päätöksellä määrätään. Asetuksella säädetään, mitä on pidettävä vaikeana ja pitkäaikaisena sairautena.

10 §

Lääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön käynnistä potilaan luona johtuvat matkakustannukset korvataan vakuutetulle kokonaan siltä osin kuin ne yhteen suuntaan tapahtuvaa matkaa kohti ylittävät 12 markkaa. Sama koskee vakuutetun lääkärissä, sairaanhoitolaitoksessa, laboratorio- ja röntgenlaitoksessa tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luona käynnistä aiheutuneiden matkakustannusten korvaamista.

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäiväraha, 27,50 markkaa lisättynä 30 prosentilla vakuutetun verotuksessa, asetuksella säädettyinä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmassadasosasta, jos työtulot eivät ylitä 72 000 markkaa. Jos työtulot ylittävät 72 000 markkaa, päivärahan määrä on 80 prosenttia 72 000 markan kolmassadasosasta lisättynä 50 prosentilla 72 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Jollei vakuutetulla ole edellä mainittuna aikana ollut työtuloja, päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäivärahan suuruinen.

Mitä työtulolla tarkoitetaan tätä lakia sovellettaessa, säädetään asetuksella.

23 §

Äitiysrahaa suoritetaan 158 arkipäivältä lapsen äidille ja 100 arkipäivältä joko äidille tai aikaisintaan 100 arkipäivän kuluttua äitiysraha-oikeuden alkamisesta äidin suostumuksella lapsen isälle, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa ja joka ei asu hänestä erillään välien rikkoutumisen vuoksi, kun isä on lapsen hoidon takia poissa ansiotyöstä tai muusta kodin ulkopuolella suoritettavasta työstä. Samoin edellytyksin voidaan äitiysrahaa suorittaa lapsen isälle myös lapsen syntymän yhteydessä vähintään 6 ja enintään 12 arkipäivältä, jolloin äitiysrahan suorittamisaika lyhenee vastaavasti. Isälle suoritetaan äitiysrahaa siten kuin asetuksella säädetään. Isälle suoritettavan äitiysrahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 §:ssä tarkoitettu päiväraha. Ilmoitus äitiysrahan suorittamiseksi isälle samoin kuin ilmoitus työnantajalle isän jäämisestä pois ansiotyöstä edellä olevasta syystä sekä ilmoitus äitiysrahan suorittamiseen vaikuttavista muutoksista on tehtävä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

59 §

Valtio suorittaa 13 prosenttia päivä- ja äitiysrahoista. Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

76 b §

Kansaneläkelaitoksen tehtävänä on tukea sairaan lapsen hoitoa ja kuntoutusta valtion tulo- ja menoarviossa sanottuun tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen puitteissa siten kuin valtioneuvosto tarkemmin määrää.

Kansaneläkelaitoksen 1 momentissa tarkoitettua tukea koskevaan päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

Tätä lakia sovelletaan niihin kustannuksiin, jotka ovat syntyneet lain voimaantulon jälkeen, sekä päivä- ja äitiysrahaan, joka kohdistuu aikaan lain voimaantulosta alkaen.

Poiketen siitä, mitä 22 §:n 1 momentissa on säädetty, äitiysrahan määrä 100 ensimmäisen arkipäivän jälkeen lasketaan vuoden 1983 loppuun saakka siten, että 16 §:ssä mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70. Vastaavasti lasketaan myös isälle ja ottoisalle suoritettavan äitiysrahan määrä vuoden 1983 loppuun saakka siten, että 16 §:ssä mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70. Poiketen siitä, mitä 23 §:n 4 momentissa on säädetty, äidillä on vuoden 1983 loppuun saakka oikeus 100 ensimmäisen äitiysrahan suorituspäivän jälkeen saada äitiysrahan sijasta päivärahaa, jos hän tulee työkyvyttömäksi.

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädetyt määrät 27,50 markkaa vastaa vuodelle 1982 ja 72 000 markkaa vuodelle 1983 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Kunnalla on oikeus saada korvaus terveyskeskuksen toimesta annetun sairaanhoidon kustannuksista aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaisesti, jos hoito on annettu ennen 1 päivää tammikuuta 1983.

Tällä lailla kumotaan sairausvakuutuslain muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (471/81) voimaantulosäännöksen 1, 5 ja 6 momentti.

Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 1982

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Marjatta Väänänen*

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 8 §:n 1 momentti, 9 §, 10 §:n 1 momentti, 16 §, 23 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti ja 9 § 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1079/78), 10 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1087/77), 16 §, 23 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä

lisätään lakiin uusi 76 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta lääkärin samalla kertaa määräämistä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljännestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 11 markkaa. Sama olkoon laki, jos lääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Asetuksella säädetään, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuista lääkkeistä korvataan puolet 11 markkaa ylittävältä osalta kutakin ostokertaa kohti. Vaikeaa ja pitkäaikaista sairautta varten tarvittavat välttämättömät lääkkeet korvataan kuitenkin kokonaan siinä laajuudessa kuin valtioneuvoston päätöksellä määrätään. Asetuksella säädetään, mitä on pidettävä vaikeana ja pitkäaikaisena sairautena.

10 §

Lääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön käynnistä potilaan luona

Ehdotus

8 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta lääkärin samalla kertaa määräämistä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljännestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät 17 markkaa. Sama olkoon laki, jos lääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Asetuksella säädetään, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuista lääkkeistä korvataan puolet 17 markkaa ylittävältä osalta kutakin ostokertaa kohti. Vaikeaa ja pitkäaikaista sairautta varten tarvittavat välttämättömät lääkkeet korvataan kuitenkin kokonaan siinä laajuudessa kuin valtioneuvoston päätöksellä määrätään. Asetuksella säädetään, mitä on pidettävä vaikeana ja pitkäaikaisena sairautena.

10 §

Lääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön käynnistä potilaan luona

Voimassa oleva laki

Ehdotus

johtuvat matkakustannukset korvataan vakuutetulle kokonaan siltä osin kuin ne yhteen suuntaan tapahtuvaa matkaa kohti ylittävät 7,50 markkaa. Sama koskee vakuutetun lääkärissä, sairaanhoitolaitoksessa, laboratorio- ja röntgenlaitoksessa tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luona käynnistä aiheutuneiden matkakustannusten korvaamista.

na johtuvat matkakustannukset korvataan vakuutetulle kokonaan siltä osin kuin ne yhteen suuntaan tapahtuvaa matkaa kohti ylittävät 12 markkaa. Sama koskee vakuutetun lääkärissä, sairaanhoitolaitoksessa, laboratorio- ja röntgenlaitoksessa tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luona käynnistä aiheutuneiden matkakustannusten korvaamista.

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäiväraha, 27,50 markkaa lisättynä 30 prosentilla vakuutetun verotuksessa, asetuksella säädettävä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmassadasosasta. Jollei vakuutetulla ole edellä mainittuna aikana ollut työtuloja, päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäivärahan suuruinen.

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäiväraha, 27,50 markkaa lisättynä 30 prosentilla vakuutetun verotuksessa, asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmassadasosasta, jos työtulot eivät ylitä 72 000 markkaa. Jos työtulot ylittävät 72 000 markkaa, päivärahan määrä on 80 prosenttia 72 000 markan kolmassadasosasta lisättynä 50 prosentilla 72 000 markkaa ylittävän osan kolmassadasosasta. Jollei vakuutetulla ole edellä mainittuna aikana ollut työtuloja, päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäivärahan suuruinen.

Mitä työtulolla tarkoitetaan tätä lakia sovellettaessa, säädetään asetuksella.

23 §

Äitiysrahaa suoritetaan 158 arkipäivältä lapsen äidille ja 100 arkipäivältä joko äidille tai aikaisintaan 100 arkipäivän kuluttua äitiysrahoituksen alkamisesta äidin suostumuksella lapsen isälle, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa ja joka ei asu hänestä erillään välien rikkoutumisen vuoksi, kun isä on lapsen hoidon takia poissa ansiotyöstä tai muusta kodin ulkopuolella suoritettavasta työstä. Samoin edellytyksin voidaan äitiysrahaa suorittaa lapsen isälle myös lapsen syntymän yhteydessä vähintään 6 ja enintään 12 arkipäivältä, jolloin äitiysrahan suorittamisaika lyhenee vastaavasti. Isälle suoritetaan äitiysrahaa siten kuin asetuksella säädetään. Isälle suoritettavan äitiysrahan määrä päivää kohti on vähimmäispäiväraha lisättynä 30 prosentilla hänen 16 §:ssä tarkoitettujen työtulojensa kolmassadasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia hänen työtulojensa kolmassadasosasta. Ilmoitus äitiysra-

Äitiysrahaa suoritetaan 158 arkipäivältä lapsen äidille ja 100 arkipäivältä joko äidille tai aikaisintaan 100 arkipäivän kuluttua äitiysrahoituksen alkamisesta äidin suostumuksella lapsen isälle, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa ja joka ei asu hänestä erillään välien rikkoutumisen vuoksi, kun isä on lapsen hoidon takia poissa ansiotyöstä tai muusta kodin ulkopuolella suoritettavasta työstä. Samoin edellytyksin voidaan äitiysrahaa suorittaa lapsen isälle myös lapsen syntymän yhteydessä vähintään 6 ja enintään 12 arkipäivältä, jolloin äitiysrahan suorittamisaika lyhenee vastaavasti. Isälle suoritetaan äitiysrahaa siten kuin asetuksella säädetään. Isälle suoritettavan äitiysrahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 §:ssä tarkoitettu päiväraha. Ilmoitus äitiysrahan suorittamiseksi isälle samoin kuin ilmoitus työnantajalle isän jäämisestä pois ansiotyöstä edellä olevasta syystä

Voimassa oleva laki

han suorittamiseksi isälle samoin kuin ilmoitus työnantajalle isän jäämisestä pois ansiotyöstä edellä olevasta syystä sekä ilmoitus äitiysrahan suorittamiseen vaikuttavista muutoksista on tehtävä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Ehdotus

sekä ilmoitus äitiysrahan suorittamiseen vaikuttavista muutoksista on tehtävä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

59 §

Valtio suorittaa 15 prosenttia päivä- ja äitiysrahoista. Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Valtio suorittaa 13 prosenttia päivä- ja äitiysrahoista. Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

76 b §

Kansaneläkelaitoksen tehtävänä on tukea sairaan lapsen hoitoa ja kuntoutusta valtion tulo- ja menoarviossa sanottuun tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen puitteissa siten kuin valtioneuvosto tarkemmin määrää.

Kansaneläkelaitoksen 1 momentissa tarkoitettua tukea koskevaan päätöksen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Tätä lakia sovelletaan niihin kustannuksiin, jotka ovat syntyneet lain voimaantulon jälkeen, sekä päivä- ja äitiysrahaan, joka kohdistuu aikaan lain voimaantulosta alkaen.

Poiketen siitä, mitä 22 §:n 1 momentissa on säädetty, äitiysrahan määrä 100 ensimmäisen arkipäivän jälkeen lasketaan vuoden 1983 loppuun saakka siten, että 16 §:ssä mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70. Vastaavasti lasketaan myös isälle ja ottoisälle suoritettavan äitiysrahan määrä vuoden 1983 loppuun saakka siten, että 16 §:ssä mainitun 80 prosentin sijasta käytetään prosenttilukua 70. Poiketen siitä, mitä 23 §:n 4 momentissa on säädetty, äidillä on vuoden 1983 loppuun saakka oikeus 100 ensimmäisen äitiysrahan suorituspäivän jälkeen saada äitiysrahan sijasta päivärahaa, jos hän tulee työkyvyttömäksi.

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädetty määrät 27,50 markkaa vastaa vuodelle 1982 ja 72 000 markkaa vuodelle 1983 vahvistettua palkkaindeksilukua.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Kunnalla on oikeus saada korvaus terveyskeskuksen toimesta annetun sairaanhoidon kustannuksista aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaisesti, jos hoito on annettu ennen 1 päivää tammikuuta 1983.

Tällä lailla kumotaan sairausvakuutuslain muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (471/81) voimaantulosäännöksen 1, 5 ja 6 momentti.
